

lovgivning, hvorefter arkitekters og civilingeniørers kvalifikationsbeviser i princippet anerkendes som ligestillede, men navnlig arbejder på bygninger, der er klassificerede som en del af kulturarven, alene forbeholdes arkitekter.

(¹) EFT C 56 af 2.3.2002.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Tredje Afdeling)

af 30. april 2004

i sag C-172/02, Robert Bourgard mod Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation) (¹)

(Artikel 104, stk. 3, i procesreglementet — socialpolitik — ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring — direktiv 97/7/EØF — selvstændige erhvervsdrivende — undtagelse tilladt ved fastsættelsen af pensionsalderen — mulighed for at mandlige erhvervsdrivende kan gøre krav på førtidig pension — begrænset til forskelsbehandling, som nødvendigvis og objektivt set står i forbindelse med forskellen i pensionsalder — beregningsmetode — nedsættelse ved førtidig pensionering)

(2004/C 118/45)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-172/02, angående en anmodning, som Cour de cassation (Belgien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Robert Bourgard mod Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 7, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (EFT L 6, s. 24), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas (refererende dommer), og dommerne R. Schintgen og N. Colneric; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: R. Grass, den 30. april 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring sammenholdt med samme direktivs artikel 7, stk. 1, litra a), skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at en medlemsstat — når der i den pågældende medlemsstats nationale lovgivning fortsat er fastsat en forskellig pensionsalder for mandlige, selvstændige erhvervsdrivende og kvindelige, selvstændige erhvervsdrivende — under omstændigheder svarende til dem, der foreligger i hovedsagen, kan beregne alderspensionen forskelligt under hensyntagen til den erhvervsdrivendes køn og for

mandlige erhvervsdrivende, som kun har ret til en førtidig alderspension i fem år forud for den normale pensionsalder, kan nedsætte pensionen med 5 % pr. førtidig pensionsår.

(¹) EFT C 156 af 29.6.2002.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Tredje Afdeling)

af 27. april 2004

i sag C-358/02, Yamina Haddad mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal du travail de Bruxelles) (¹)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — samarbejdsaftalen mellem EØF og Marokko — artikel 41, stk. 1 — personelt anvendelsesområde — princippet om forbud mod forskelsbehandling på området for social sikring — ydelser til handicappede)

(2004/C 118/46)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-358/02, angående en anmodning, som Tribunal du travail de Bruxelles i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Yamina Haddad mod État belge, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 41 stk. 1, i samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Marokko, underskrevet i Rabat den 27. april 1976, og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2211/78 af 26. september 1978 (EFT L 264, s. 1), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer) og K. Schiemann; generaladvokat F.G. Jacobs; justitssekretær R. Grass, den 27. april 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Artikel 41, stk. 1, i samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Marokko, underskrevet i Rabat den 27. april 1976 og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2211/78 af 26. september 1978 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke finder anvendelse i en situation, hvor en marokkansk statsborger, der er studerende og arbejdsløs, er gift med en marokkansk statsborger, der også er arbejdsløs, og de begge er bosiddende i en medlemsstat, som har givet den pågældende afslag på en ydelse til handicappede, når parret på frivillig basis er forsikret under den pågældende stats sygesikringordning, og når det ikke er godtgjort, at den pågældende bor hos en arbejdstager, der har marokkansk statsborgerskab, med hvem hun er nært beslægtet.

(¹) EFT C 305 af 17.12.2002.